

Ingetogen reacties op Schouwburg

-nieuwe stijl

door DANNY VERBAAN

Den Haag — De meeste mensen moesten er wel even aan wennen, gistermiddag in de Koninklijke Schouwburg. De eens zo degelijke hal met haar sobere marmer was ineens veranderd in een soort tentoonstellingszaal van een museum voor moderne schilderkunst.

Voorzichtig werd met de vingertoppen gevoeld of op de wanden met hun veelheid aan warme kleuren soms tapijt was aangebracht. Of dat ze wellicht een nieuw behangetje hadden gekregen. „Nee, de hal is niet zoals ze geweest is”, zei medewerkster Beleke Bagchus tijdens een van haar korte toelichtingen op de net afgeronde verbouwing. „Er is geen marmer meer en er zijn geen kroonluchters meer. Dit is een ruimte geworden die een kunstwerk op zich is”.

Nieuw

De schouwburg aan het Korte Voorhout heeft zich in het nieuw gestoken en dat mocht heel Den Haag komen bekijken. Overal in het achttiende eeuwse gebouw was wel wat

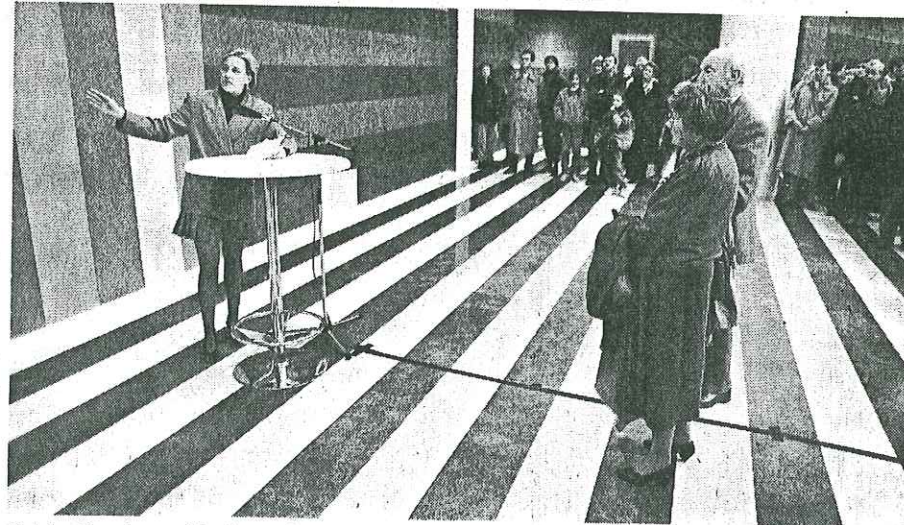
te doen, maar de meeste aandacht ging natuurlijk uit naar de meest in het oog springende onderdelen van de metamorfose: de transparante uitbouw met de kassa die tegen de zijgevel is geplakt en de hal met zijn immense muurschilderingen van de Amerikaanse kunstenaar Sol LeWitt.

Er kwamen ruim duizend belangstellenden binnenlopen, schatte een tevreden schouwburgdirecteur Hans van Westreenen. „Ik vind het buiten verwachting”.

Ongedwongen

Van Westreenen vond het gisteren, naar eigen zeggen, 'een heerlijk rommeltje'. De mensen stapten ongedwongen de zaal binnen, luisterden of een van de lezingen hen aansprak en gingen geïnteresseerd zo maar ergens zitten, aarzelden nog, of besloten resoluut elders te gaan kijken. Bij voorbeeld bij een van de dia- en videovoorstellingen over het werk van LeWitt en Charles VandenHove, de Belgische architect die het ontwerp voor de nieuwe hal maakte.

Herman Frank speelde onder-tussen 'Gordel van Smaragd' in het vestzakzaaltje van Het Paradijs en medewerkster Bagchus vertelde om het uur wat er zoal was gebeurd: de hal moest een theaterale sfeer krijgen, met

Beleke Bagchus gaf in de vernieuwde hal een toelichting op het werk van LeWitt en VandenHove. Het publiek bleef op gepaste afstand staan luisteren. Foto Frank Jansen

een geheel eigen uitstraling, aldus Bagchus. „De hal moest geen grijs overgangsgebied meer zijn tussen buiten en binnen”.

'Schoonvegen'

VandenHove besloot de hal grondig 'schoon te vegen'. De kassa verdween naar de nieuwe aanbouw — een mooie, ijle en prettige ruimte —, en ook het vertrouwde 'Ko van Dijk-mar-

mer' moest eraan geloven. Het werd zo genoemd omdat de legendarische toneelspeler op een van de marmeren blokken opgebaard heeft gelegen.

Bagchus ging ook in op de geheel eigen werkwijze van LeWitt. Hij verdeelde de muren in vierkante vlakken, waarop hij vervolgens horizontale en verticale banen in, onder meer, allerlei tinten groen, oranje, bruin en blauw liet aanbre-

gen. Ze werden met doeken op de wanden gewreven, op sommige plaatsen zijn wel twintig lagen inkt over elkaar heen aangebracht. Het is nu net alsof de muren met tapijt zijn bekleed.

Bagchus: „LeWitt voerde het werk niet zelf uit, maar hield toezicht; de kunstenaars bivakkeerden hier zo'n beetje dag en nacht”.

Het publiek reageerde na afloop